PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 237 (5671) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Marți 9 iulie 1968

GONG FINAL ÎN... „MĂNUȘA LITORALULUI" LA BOX

CONSTANȚA, 8 (prin telefon). — Finala turneului internațional de box dotat cu „MANUȘA LITORALULUI" s-a disputat aseară pe arena Olimpia din Constanța în prezența a peste 4 000 de spectatori. În prima partidă semimuscа V. Ivan și-a luat revanșa asupra campionului ungariei G. Gedő. Recent, la Budapesta, Gedő reușise să cucerească victoria la puncte în fața reprezentantului nostru. Aseară V. Ivan a contrat precis și a fost declarat învingător cu 2—1. La muscă, C. Gruiescu a întîlnit

I. ALEXE
Văzut de NEAGU RĂDULESCU

în bulgarul D. Milev un pugilist tenace și bine pregătit fizic. Punctînd cu lovituri precise și variate, românul și-a pus deseori adversarul în inferioritate, fiind declarat învingător în unanimitate. „Cocoșul" maghiar Junghaus a căutat tot timpul lovitura decisivă, de aproape, dar N. Giju a evitat cu măiestrie contactul cu adversarul plasînd de la distanță multe directe de dreapta. Meciul a fost foarte „curat" astfel că arbitrul C. Chiriac, care în acest turneu a condus excelent, nu a intervenit aproape niciodată. Învingător detașat la puncte N. Giju. „Penele" A. Iliescu și N. Moldovan s-au angajat într-un schimb dur de lovituri chiar din primul minut de luptă. În rundul doi N. Moldovan a fost trimis la podea. Cu o orientare mai bună în ring, ieșind ușor din lupta corp la corp, Iliescu a acumulat punctele necesare victoriei. Foarte echilibrat (decizia a fost acordată cu 2—1 boxerului român) meciul dintre M. Goanță și H. Seifert (R.D.G.). Pugilistul nostru a folosit lovituri dure la plex, însă, a recepționat contre la figură. Boxerul german a impresionat prin rezistența sa deosebită. Antoniu Vasile a înregistrat o nouă victorie asupra lui M. Dumitrescu. Boxînd în „forță", el l-a surprins de multe ori pe Dumitrescu și a fost declarat, de toți arbitrii, învingător. V. Silberman și Ov. Baciu au schimbat lovituri puternice, dar nici unul nu s-a ridicat la nivelul așteptat. Silberman a punctat mai precis cu croșee de stînga la plex, iar unul dintre acestea a făcut ca în repriza a doua Baciu să fie numărat. Învingător la puncte V. Silberman. Ion Covaci la învins pe Istvan Covaci (Ungaria). În repriza a II-a, boxerul nostru a fost prins pe picior greșit și a căzut la podea. După ce a fost numărat, Ion Covaci a acționat decis, plasînd numeroase lovituri la plex și cîștigînd partida în unanimitate. Loviturile precise și extrem de puternice ale lui I. Oltеanu l-au determinat pe B. Heil (R.D.G.) să abandoneze în repriza a III-a. Meci urît, cu obstrucții de ambele părți, la semigrea. I. Monea l-a învins (cu 3—0) pe L. Schlegel (R.D.G.). Turneul „Mănușa litoralului" a fost închis de greii I. Alexe și A. Iancu, primul cîștigînd la puncte.

R. CALARAȘANU
C. POPA — coresp. principal

N. Moldovan (România) în meciul cu Pute (Suedia) pe care l-a învins la puncte

Sasu nu reușește să ajungă balonul, în meciul dintre Farul și M.S.V. Duisburg, disputat duminică în cadrul „Turneului Litoralului". Miercuri, același turneu programează întîlnirile: o selecționată divizionară de tineret — M.S.V. Duisburg și Farul — Dukla Praga

Foto: T. ROIBU

Vacanța fotbaliștilor s-a sfîrșit...

VEȘTI DE LA DINAMO BUCUREȘTI

De cîteva zile, lotul dinamoviștilor bucureșteni, format din 15 jucători, mai puțin Datcu, Dinu, Ghergheli și Pîrcălăb, prezenți la cantonamentul lotului național de la Snagov, este „reperat" la vila „Robinson" de la Predeal. Jucătorilor pe care Dinamo i-a folosit în campionatul recent încheiat li se adaugă, în această pregătire Frățilă (recent întors de la Eforie, după un tratament de 18 zile cu împachetări de nămol și declarat de medicul M. Cristea complet restabilit) și Crețulescu, de la echipa de tineret.

Dinamoviștii, însoțiți de antrenorul Bazil Marian, vor rămîne la Predeal pînă la 16 iulie cînd, după un joc amical la Bușteni, vor întîlni la București pe Electronica Obor. Sîntem, de asemenea, informați că echipa bucureșteană se află în tratative cu F.C. Argeș, Vagonul Arad și Petrolul Ploiești în vederea susținerii unor meciuri de pregătire. Totodată, echipa are în perspectivă un turneu de verificare în R. F. a Germaniei și Olanda, turneu compus din 4 meciuri. Contractul urmează să fie semnat zilele acestea cu impresarul vest-german Berger. În eventualitatea în care acest turneu va fi declinat, Dinamo intenționează să contracteze un altul, în Turcia, compus din două-trei jocuri la Istanbul, Ankara și Izmir.

GIULEȘTENII SE PREGĂTESC LA POIANA BRAȘOV

O convorbire telefonică avută ieri dimineață cu Valentin Stănescu ne-a pus la curent cu „mersul" Rapidului. Astfel, am fost informați că între 9 și 16 iulie giuleștenii se pregătesc la Poiana Brașov, iar în ziua de 17 iulie, pe stadionul din Giulești, va avea loc meciul (cu Metalurgistul București) de rămas bun al lui Ion Ionescu.

A 82-a cădere de cortină la Wimbledon...

...anunță primul campionat mondial din istoria tenisului

În momentul cînd tenisul, reactivat prin grefa „open"-ului, cutează să aspire și la organizarea unui campionat mondial, fervenții săi — cu entuziasm, poate, mai moderat — își pun întrebarea, în retrospectivă, dacă toate victoriile și titlurile, neoficiale pînă acum, nu trebuie reconsiderate de la 1947 încoace, mai exact de la trecerea la profesionism a lui Jack Kramer, primul din seria marilor campioni de după ultimul război. De atunci, o victorie la Wimbledon, considerată de-a pururi satisfacția supremă în tenis, a început să reprezinte pentru așii rachetei și un aconto pentru dezbrăcarea tricoului alb și adoptarea celor colorate, din spectacolele de „circ". Așa s-a întîmplat cu Sedgman, Trabert, Hoad, Olmedo, Laver, Emerson, Newcombe. Excepțiile — notabile doar în cazul unor Neale Fraser și Manuel Santana — nu fac decît să întărească regula. Aceasta cerea ca un mare campion, în anii noștri, să nu mai repete victoriile sale în marele turneu londonez, ci să lase loc pentru alții, prin plecarea sa în categoria de super-clasă a profesioniștilor. Iată, deci, cînd Rod Laver revine victorios la Wimbledon, după șase ani de ostracizare, iar Ken Rosewall reușește și mai mult la Roland Garros, recîștigîndu-și titlul după 15 ani (!), întrebarea care necăjește azi pe orice iubitor de tenis este — dacă rezultatele marilor concursuri din ultimele două decenii n-au fost denaturate prin separația dintre jucători. Oare Kramer sau Laver nu puteau face serii de cîte cinci și șase victorii ca frații

Radu VOIA

(Continuare în pag. a 4-a)

VACANȚA!

Pot fi vacanțe plăcute, depline sau ratate. Nu este ușor să știi, să cunoști „jocul de-a vacanța".

Nu numai elevii și profesorii se bucură de vacanță ci fiecare dintre noi. Cu excepția corigenților, restanțierilor și plictisiților în profesiune — toți merităm „marea" vacanță.

O petrecem la mare sau la munte. În doi, în cinci sau în sute. În sătucuri pitorești, la cabane și hoteluri, în corturi. Sau în călătorii vrăjite în țări și locuri necunoscute, îndrăgite sau visate.

Este oare vacanța o invitație la lene și inactivitate, la răsfăț și interminabile lecturi?

Nu! Nu este și nu trebuie să fie. Mai mult ca oricînd, vacanțele trebuie să ne facă să îndrăgim și mai mult Mișcarea. Să o cunoaștem, să-i pătrundem frumusețea și voluptățile. Și ce nu se poate, indiferent unde ești, într-o bine gîndită vacanță?

Mai întîi se poate învăța ceea ce în scurtul timp al celorlalte zile și luni, nu prea învățăm: înotul, tenisul, baschetul, canotajul.

De ce să nu plecăm acum organizați și cu plăcere în excursii de-o săptămînă în munți? În Bucegi, în Făgăraș sau Retezat, pe Ceahlău. De ce nu?

Odată, după un concurs atletic la Predeal, am hotărît să mergem în grup, în Bucegi, pe Diham. — O să vedem și cabane?, ne-a întrebat, sfios și stingherit, un coleg de-al nostru, student la Politehnică. — O să vedem, firește. Dar tu ești cel mai vrednic de văzut: student la construcții care n-a urcat pînă la 21 de ani în munte și n-a intrat într-o cabană.

Să nu mai vorbim de ispita înotului? Sau mai bine zis, pentru unii, de ignorarea lui? Sigur nu sîntem Olanda sau Australia, nu avem încă nici un campion olimpic de înot, dar spuneți sincer dumneavoastră — cei care dacă v-am arunca într-un bazin ați cere ajutor — nu e penibil să nu știi să înoți?

Vreți să faceți o deosebire între cei care fac sport și cei care n-au făcut niciodată? Urmăriți-i atent jucînd volei într-un parc dintr-o stațiune climaterică sau alergînd după o mașină să nu o scape.

De ce oare s-o fi zîmbind cînd faci greșeli gramaticale sau confuzii literare și nu se zîmbește cînd un tînăr se mișcă în spațiu ca o broască țestoasă?

De ce școala, familia, prietenii nu pun mai mult preț pentru bucuria de a te recrea fizic?

Se duce o campanie mondială antirasistă, anticanceroasă și antizgomot. Nu ar fi cazul să se ducă și o campanie universală antilene și antinerție?

Tinerii știu să danseze, uneori estetic, să bea bere, uneori o singură sticlă, să cînte la chitară, uneori cîntece fără disonanțe. De ce n-ar învăța și să se arunce în bazin de la trei metri sau să alerge după o minge și să o ajungă?

Dar, toate acestea, la un alt nivel de înțelegere și mișcare, sînt valabile și pentru noi, cei trecuți de anumite vîrste. Desigur nu există încă antidot împotriva cheliei, dar n-o să-mi spuneți că burțile sînt obligatorii la patruzeci de ani.

Vacanțe! Dragi vacanțe. Oameni! Dragi oameni. Și tu eternă, minunată și tînără Mișcare. Haidem ca în vara aceasta să fim prieteni adevărați. Să petrecem fiecare zi împreună. Și apoi toată viața!...

Virgil LUDU

PATRU ÎNTR-O LOTCĂ

(IV) „LOTCA ROL 513"

Îmbunătățirile aduse bărcii sînt rezultatul unor interminabile discuții purtate atît între noi, cît, mai ales, cu cei care au încercat această călătorie sau altele asemănătoare înaintea noastră.

Astfel, într-o seară ne-am întîlnit cu unul dintre cei mai pasionați lupi de... Dunăre, Florea Codreanu, un viking înalt, blond, care în viața de toate zilele e dispecer și care, fără să ne fi cunoscut dinainte, a venit obosiți de cele opt sau zece ore petrecute în barcă, la rame. În al doilea rînd, pentru că malurile pustii ne vor îndemna la somn.

În al treilea rînd pentru a ne adăposti de țînțari. Căci țînțarii sînt un fel de stăpîni necontestați ai Dunării bălților, începînd cu sfîrșitul lunii iunie și pînă la sfîrșitul lui septembrie. Anemici în serile de furtună sau în nopțile reci, ei se dezlănțuie pînă la paroxism în cele calde și umede.

Și trebuia pe deasupra, să ne pregătim pentru un menu fix constituit din ciorbe și din salate de roșii, nu fiindcă n-am fi găsit de mîncare pe țărmul unde am fi oprit, dar pentru că n-am fi avut răbdare să gătim după orele de efort.

Trebuia în afară de asta să fim gata să călătorim pe ploaie într-o ambarcațiune fără punte și să înălțăm corturile pe pămîntul ud.

Trebuia, în sfîrșit, să ne obișnuim a privi cu simpatie gîndacii, mușteleie, păianjenii și toate celelalte gîngănii care abia așteptau să ne sancționeze pentru erorile comise în construcția poloagelor. (Mai tîrziu, cu vreo două zile înaintea plecării, am fost informați că țînțarii, păianjenii etc. ne vor părea niște bieți fluturi inofensivi în comparație cu tăunii a căror mușcătură poate concura — prin durere — cu cea a viespei. Și ni s-a precizat că de tăuni nu ne vom putea feri deoarece ei atacă în timpul zilei, cînd, cu mîinile pe buturile ramelor, ești o victimă lipsită de apărare).

În ciuda dificultăților pe care musafirul ni le înșiruia, noi continuam să sperăm cu fervoare în apropiata călătorie.

...Abia după primele și modestele probe făcute pe Dunăre am înțeles pe pielea noastră ce chinuitor poate fi drumul în lotcă pe un soare puternic, ce obsedantă poate deveni setea și cum

Camil BACIU

(Continuare în pag. a 8-a)

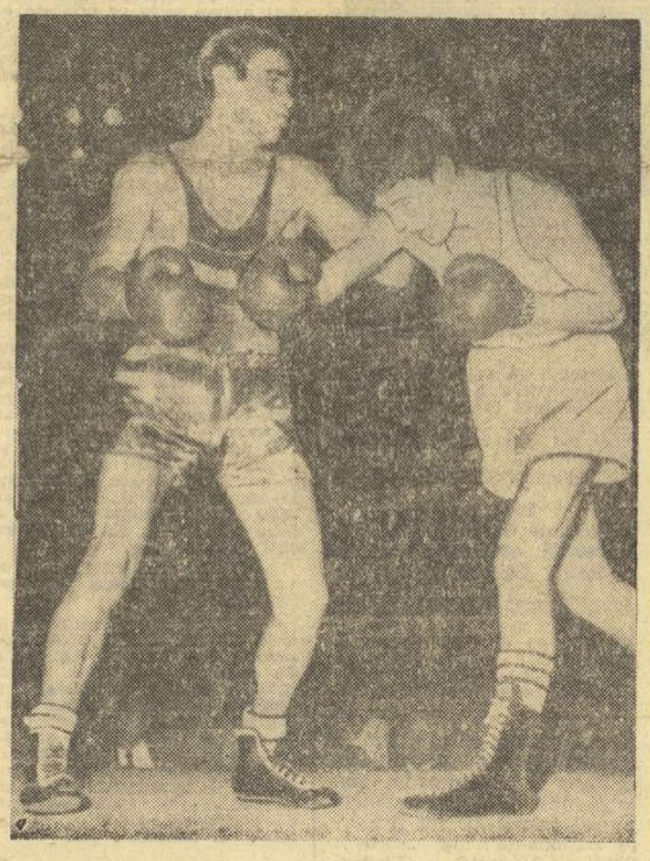

spre a ne prezenta micа lui avere documentară: o hartă automobilistică (pe care se poate urmări aproximativ cursul Dunării), o hartă la scară mare a Deltei (menționînd rațele, știucile și cocostîrcii), fotografii, un carnet de ambarcațiune etc. Înainte de a începe discuția propriu-zisă, musafirul nostru ne examinează mîinile. Și strîmbă din nas. Cîntărite în palma lui solidă, bătucită, palmele noastre par copilărești. O să ne fie cam greu cu bătăturile, pare-se.

„Dar noi sîntem trei" — replicăm. Vom trage la rame prin rotație. „Mdeh..." încuviințează musafirul nostru. Nu pare convins, dar nu vrea să ne demobilizeze. De altfel, venise să ne dea sfaturi, curaj și chiar ustensile, dacă ar fi fost nevoie. E primul contact pe care-l avem cu navigatorii necunoscuți și semisolitari ai Dunării (Florea Codreanu călătorește de obicei împreună cu familia sa, formată dintr-o persoană, într-o modestă barcă cu fundul plat, lungă de patru metri și jumătate și lată de un metru și zece, pe care și-a construit-o singur), dar e un contact stenic, plin de căldură. Cu toate că sfaturile sale conțin un permanent îndemn la austeritate.

Ni se atrage atenția că vom bea apă direct din Dunăre, că ne vom culca zilnic o dată cu găinile, sau mai devreme. În primul rînd, pentru că vom fi

DE AZI, POLOIȘTII JUNIORI ÎȘI DISPUTĂ CAMPIONATUL NAȚIONAL

Cele mai bune șase echipe de juniori la polo ale țării, calificate din etapele precedente, își dispută, de astăzi pînă sîmbătă, turneul final al campionatului național. Această cinste și-au cucerit-o Școlarul, Steaua, Rapid, Dinamo din București, Politehnica Cluj și Crișul Oradea.

Ștrandul Tineretului, tradiționala gazdă a campionatului de juniori, programează astăzi, de la ora 17.30, în ordine meciurile Politehnica—Crișul, Școlarul—Rapid și Dinamo—Steaua.

Amintim că ediția de anul trecut a competiției a fost cucerită de formația Școlarul (antrenor Paul Niculescu), iar înainte titlul a revenit echipelor Steaua (1966), Școlarul (1965), Progresul (1964 și 1963) etc. Pentru întrecerile din acest an, F.R.N. a delegat să conducă meciurile pe următorii arbitri: N. Nicolaescu, I. Drăgan, H. Iacobini, A. Kiss și Fr. Simon.

Finala campionatului feminin de popice

UN MECI DRAMATIC

CÎMPINA, 8 (prin telefon, de la trimisul nostru). Turneul final al campionatului republican feminin de popice pe echipe a debutat luni dimineață cu un meci dramatic, furnizat de Petrolul Ploiești și C.S.M. Reșița. Ploieștencele conduceau după 3 perechi cu 145 p.d., avantaj greu de refăcut de reșițence, oricît de bine ar fi jucat, fără ajutorul... petroliștelor. Și minunea s-a produs: Victoria Marcai a avut o neașteptată cădere (de la 407 p.d. la 361 p.d.), Maria Dumitru și, în mai mare măsură, Valeria Popescu, nu au mai acționat cu siguranța cu care ne obișnuiseră, în timp ce adversarele lor au lansat bilele cu precizie, reducînd, de la un schimb la altul, din handicap: 94 p.d. după 4 perechi, 58 p.d. după 5 perechi și 37 p.d. cu 50 de bile înainte de încheierea partidei. De aici începe o dispută palpitantă. Gertrude Apro (C.S.M.) lansează cu precizie, spre deosebire de partenera ei, Valeria Popescu (Petrolul), care „sparge" exasperant, ceea ce îl determină pe antrenorul P. Brebeanu să o înlocuiască cu Polixenia Gavrilă, cînd mai erau 10 bile de tras, iar tabela de marcaj indica egalitate. Dar și aceasta ratează, printre care și o lovitură care l-ar fi ridicat în final toate popicele. Scorul a fost stabilit de ultima bilă, lansată de reșițeancă la dificila figură „Tg. Mureș", compusă din 4 popice, pe care o doboară, performanță rară, dintr-o singură aruncare și astfel C.S.M. cîștigă acest pasionant meci la o diferență de numai 1 punct: 2 305—2 304 p.d. Întrecerile continuă.

Tr. IOANIȚESCU

Plutonul compact se îndreaptă spre locul startului oficial

Foto A. NEAGU

ÎN PRIMA ETAPĂ A „CUPEI VOINȚA"

EMIL RUSU DE DOUĂ ORI ÎNVINGĂTOR — ÎN FAȚA ADVERSARILOR ȘI A... CANICULEI

BRAȘOV, 8 (prin telefon de la trimisul nostru). — Cînd cei 87 de cicliști — din Bulgaria, Austria, Ungaria, Franța, Polonia și România — s-au prezentat luni la amiază la startul celei de-a XIII-a ediții a „Cupei Voința", peste Capitală se revărsau valuri de căldură și canicula avea să fie cel mai sever judecător în această primă etapă, care a purtat caravana pînă la poalele Tîmpei, de-a lungul a 173 km. Mai bine de 90 km, de la București la Cîmpina, alergătorii au rulat pe o șosea încinsă ca o tigaie sub foc. Apa se încălzea repede în bidoane, devenind aproape la fel de fierbinte ca aceea din radiatoarele mașinilor ce pufăiau ca niște uriașe ceainice. Mulți dintre rutieri și-au pus în prelungirea șepcilor batiste, pentru a-și proteja ceafa de căldura excesivă a soarelui, semănînd cu niște beduini ce înaintează prin deșertul ardent.

La km 25, plutonul s-a împărțit în două grupe. Cei peste 20 de alergători aflați în frunte nu erau — de fapt — niște fugari, pentru că ritmul de alergare era mai mic de 20 km/h. Erau doar cei care rezistau mai bine unui rulaj moderat. În ariergardă se găseau cicliștii total moleșiți de căldură. Kilometrul 50 marchează un episod important pentru cursă: 7 rutieri (Bălan, Cernea, Ivănescu, Ciumeți, Sofronie, A. Suciu și Jercan) pleacă din acest grup de comandă, în care ritmul devenise din nou foarte lent, și-și propun să dea marea lovitură. Înainte de Băicoi, cînd devansau grupul cu 1:25, ei sînt opriți de barieră. Cum, însă, regulamentul actual prevede că

Hristache NAUM

(Continuare în pag. a 8-a)

ÎN sportul DE MÎINE:

- DRUM BUN
  O bogată rubrică de automobilism, turism, alpinism
- ABECEDARUL MICULUI FOTBALIST
  Prezentat de PETRE STEINBACH
- DIN CULISELE TURULUI FRANȚEI
  (Corespondență specială)